

यावत्तुभ्योऽसावपगतां शुभपक्षायाञ्च स्त्री राजनि० ।
 सुलोचन पुं स्त्रीः सुवु लोचनमस्य । १३४२ राजनि० स्त्रियां
 ङीप् । सुन्दरनेत्रयुक्ते लि० स्त्रियां ङीप् कृत्वात् टाप् ।
 सुलोमशा स्त्री सुलोमान् वन्यस्याः श । काकजङ्घाद्वये
 राजनि० । सुलोमयुक्ते लि० ।
 सुलोमा स्त्री सुवु लोमान्वस्याः ङाप् । १३४३ वज्रग्राम्
 भाषणदायाञ्च राजनि० ।
 सुलोहक न० प्रा० स० । पितृके हेमच० ।
 सुलोहिता स्त्री प्रा० स० । १३४४ जिह्वाद्वये शब्दमा० सु-
 रक्तवर्णे पु० शब्दति लि० स्त्रियां ङीप् तस्य नञ् ।
 सुवक्तृ पु० सुवु वक्ता सेवनात् यस्मात् । १३४५ वय्याम् रजनि० ।
 सुव० । सुन्दराननयुक्ते लि० प्रा० स० । सुन्दरे सुखे न०
 सुवचन न० सु+वच-भावे ल्युट् । सुवलाखे शोभनोक्तौ
 समरः । सुच्यतेऽसौ सु+वच-कर्मणि ल्युट् ङीप् ।
 सुभस्यस्याम् देवीभेदे स्त्री । [सुन्दरवचने न० ।
 सुवचस् लि० सुवु वचोऽस्य । १३४६ नि जटा० । प्रा० स० ।
 सुवन पु० सु-क्य । १३४७ सुवङ्गो च स्यादिको० प्रा० स० ।
 १३४८ वने न० । [चारे राजनि० ।
 सुवर्चक पु० सुवु वच्यति सु+वर्च-णिच्-एतुल् । सर्जिका-
 सुवर्चला स्त्री सुवु वच्यति सु+वर्च-णिच्-कन् । १३४९-
 भाष्यायाम् लि० । अतस्याम् रत्नमा० । १३५० दित्य
 भक्त्यां ४३५५ राजनि० । अच् । सुवर्च देशभेदे पु०
 सुवर्चिक पु० सुवर्चः देशभेदे अत्युत्थाकरत्वेन ठन् ।
 १३५१ सर्जकाक्षारे रजतकायां स्त्री राजनि० ।
 सुवर्चिन् पु० सु+वर्च-णिच्-णिनि । सर्जिकाक्षारे राजनि०
 सुवर्ष न० सुवु वर्षोऽस्य । १३५२ नामत्वात् धातुभेदे समरः
 १३५३ रिचन्दने मेदि० । १३५४ गेरिके रत्नमा० । १३५५ हेमच० ।
 १३५६ नागकेशरे राजनि० । "कषं सुवर्षस्य सुवर्षसंज्ञम्"
 दस्युक्ते कर्मणिने ह्कासने पु० ङीष् । १३५७ भेदे दपुस्तूरे
 टकण्युगयुवौ च पु० राजनि० । सुवु वर्षो रूपमक्षरं
 वाच्य । १३५८ सु० सुन्दराक्षरयुक्ते च लि० । "न
 सुवर्षमयी तनुः परं भूत वागपि तावकी तथा" नैष० ।
 १३५९ कर्षपरिमाणे वेदाक० ।
 १३६० अग्निरेतस्य शब्दे ५६ पृ० कनकशब्दे च १६४४ पृ०
 सुवर्षधातुपतियुगादिकं दृश्यम् ।
 तस्य शोधनसारणप्रकारादिकं भावप्र० उक्तं यथा
 "तत्र सारणाञ्च योग्य सुवर्षमाह दाहेरक्तं सितं ह्रे?
 निकषे करुणमम् । तारयुल्लोत्थितं प्लव्धं कोमलं

युव हेम सत्" (सत् उत्तमम्) "ह्रे? त कठिनं कृत्वं वि-
 वधं समलं दनम् । दाहे ह्रे? सितं सितं कर्म त्याज्यं
 स्फुटं मधु । दलं (दीयत) इति लोके स्फुटं यद् घना-
 हतं स्फुटति । शोधनार्थिभिः "पतञ्जलिपत्राणि हेमो
 वङ्गो प्रतापयेत् । निषिञ्चेत् तप्तमग्नानि तैले तत्र च
 काञ्जिके । गोमूत्रे च कुन्तलानां कषाये तु लिधा लिधा ।
 एवं हेमः परेष्वपि धातूनां शोधनं भवेत् । चण्डागुह्यस्य दोषः
 "वलं सधियं हरते नराणां रोगप्रजं पोषयतीह काये ।
 अनोक्त्यकार्येण सदा सुवर्षस्य सुवर्षमेतन्मरणस्य कुर्वीत ।
 स्वर्णस्य सारणविधिः "स्वर्णस्य द्विगुणं सूतमग्नेन सह
 भर्तयेत् । तद्गोमूत्रकषमं गन्धं निदध्यादधरोत्तरम्" ।
 स्वर्णस्य अतितनूजतपत्रस्य । गन्धम् गन्धकचूर्णम् ।
 "गोमूत्रकषं ततो रुद्धा शरावद्वस्त्रपुटे । त्रिगुह्यवर्णो-
 पलेद्व्यात् पुटान्येव चतुर्दश । निरुत्य जायते भस्म
 गन्धो देयः पुनः पुनः" । रुद्धा स्वस्त्रपुटितपत्रकष-
 षट्चिकया वनोपलः (गोष्ठ्याः इति लोके) निरुत्य यत्
 पुननं जीवति । अथान्यप्रकारः "काञ्चने गन्धिते गन्धं
 षोडशांशेन निःक्षिपेत् । पूर्णयित्वा तथान्नेन दृढा
 कृत्वा तु गोमूत्रम् । गोमूत्रेण समं गन्धं दत्त्वा चैवा-
 धरोत्तरम् । शरावद्वस्त्रपुटे कृत्वा पुटेन शब्दं वनोपलैः ।
 एवं सप्तद्वैहं निरुत्य भस्म जायते" । अत्रापि पूर्व-
 वदुगन्धः । अन्यस्य "काञ्चनारसैर्दृढा समसूतकगन्धयोः ।
 कञ्जली हेमपत्राणि सेपयेत् समया तया । समया हेमपत्र
 समया "काञ्चनारत्वचः कलकैर्मण्डयन्" प्रकल्पयेत् ।
 कृत्वा तद्वस्त्रपुटे गोमूत्रं कृत्वा सप्त्रपुटे च तत् । निधाय
 सन्निरोधकं कृत्वा संशोष गोमूत्रम् । वाङ्गं खरतरं
 कुर्वीद्विं दत्त्वा पुटत्रयम् । निरुत्य जायते भस्म सर्वकर्मसु
 योजयेत् । काञ्चनारप्रकारेण काञ्जली इति काञ्जनम् ।
 काङ्जली (करिहारी) "ज्वालासुखी तथा इत्यात् तथा
 इति मनःशिला । शिलाविन्दुरयोश्चूर्णं समयोरक-
 दुग्धकैः । सप्तधा भावनान् दद्याच्छोषयेत् पुनः पुनः ।
 ततस्तु गन्धिते हेमि कलकोऽयं दीयते समः । पुनर्ह-
 मेदततरां यथा कलको विधीयते । एवं वेलातयं
 दद्यात् कलकं हेमस्य तर्भवेत्" । एवं सारितस्य सुवर्षस्य
 गुणाः "सुवर्षं शीतलं हृद्यं वल्यं युव रचायनम् ।
 खादु तिक्तं च हृषं पाके च खादु पिच्छिनम् । पवित्रं
 हृदयं नेत्र्यं मेधावृद्धिमतिसदम् । हृद्यमायुष्करं
 क्षान्तिवाग्निशुद्धिस्थिरत्वकम् । विषद्वययोऽन्नादन्तदोष-